

från Utklippan flög ihjäl sig mot en fönsterruta på Naturhistoriska Riksmuseet, där ju uppgiften om dess död nu ändå skulle förvaras. Från Ottenby flög en pilfink till Utklippan, vilket är en ovanligt lång sträcka för denna art.

Sju Afrikaåterfynd har rapporterats. Bl.a. återfanns en fisktärna på Cap Verdeöarna. Två kentska tärnor har rapporterats från Senegal och en ifrån Ghana. Sammanlagt har kentska tärnan givit 20 Afrikaåterfynd under åren.

Totalt ringmärktes 11 296 fåglar av 138 arter under 1979. Detta kan jämföras med toppnoteringen från 1978 då 19 200 fåglar ringmärktes i Torhamns fågelstations regi.

Ytterligare information om verksamheten vid Torhamn och Utklippan kan erhållas genom "Fåglar i Blekinge 1979", som kan rekvideras via Carl-Ivan Carlsson, Skomakaregatan 11 A, 371 36 Karlskrona, för en kostnad av 16:- som insättes på postgiro 47 96 78-5.

Ulf Lundgren

Tåkerns fältstation

Tåkerns fältstation, Box 204, S-595 00 Mjölby

Även verksamheten 1979 kom att få samma inriktning som den året innan, nämligen ett brett upplagt program inom "Projekt vass". Från början var det planer på att skörda vass i stor skala, dels för energiändamål och dels för taktäckning som satte fart på fältstationens koncentration av biologiska arbeten till den sektorn. Det visade sig då att vassen var en så pass okänd biotop att åtskilliga undersökningar var nödvändiga för att i en debatt hävda dess rätta värde. Personalen som varit verksam vid sjön under tiden februari-september har därför i huvudsak varit sysselsatt med vassprojektet. Den mesta tiden har ägnats punktruttsinventeringar som varit utlagda i vassbälten runt hela sjön. En utförligare redogörelse för detta arbete finns i stationens årsrapport. Vasslåttern i Tåkern är således fortfarande högaktuellt debattämne. Vintern 1978/79 blev uttaget av vass på de anvisade områdena i sjöns sydvästra hörn inte särskilt stora på grund av svåra snö- och isförhållanden. Under sistlidna vinter 1979/80 har länstyrelsen efter samrådsförfarande tilldelat den danske vassexploatören ett visst bestämt område för slätter. Särskilda regler gäller därvidlag, vilka både fältstationen och naturvårdsverket varit med att utforma.

För tredje året i rad fortsatte den intensiva övervakningen av gåssträcket, som Tåkerns fältstation organiserat inom ramen för det nordiska gåsfor-

skningsprogrammet. Vårsträcket kulminerade omkring den 20 april då c. 8 000 gäss fanns i Tåkernbygden. Höstens toppnotering blev 28 000 och den inträffade den 21 oktober. Det stora flertalet gäss var självfallet sädgäss, men en del spetsbergsgäss sågs också både vår och höst. Av fjällgäs och blåsgäs blev det bara ett relativt litet antal observationer. Den 6 juni observerades 150 prutgäss sträcka mot nordost. Under hösten sågs det under en månad c. 40 vitkindade gäss vid sjön.

1979 års ringmärkning koncentrerades framför allt till vassprojektet varigenom drygt 800 rörsångare märktes. Skäggesen som under 1970-talet varit en av stationens stora märkarter förekom med bara fyra individer i årets märkprotokoll. Två hårda vintrar hade vid det laget decimerat stammen mycket kraftigt, om än inte helt. Av trastsångaren, som numera blivit en av Tåkerns "paradarter", märktes under 1979 73 ex! Av andra intressanta märkningar kan nämnas en mindre sumphöna, två flodsångare, 13 gräshoppsångare och en kärrensångare. Av brun kärnhök märktes 51 ex, den högsta årssiffran hittills. Samtliga brunhökar försågs också med grön färgring. Med färgring av samma kulör märktes också de 450 skrattnåsar som registrerades i stationens speciella måsprojekt, som nu pågått ett antal år. Av övrig ringmärkning kan nämnas fältstationens arbeten i sjön Sommen, som fortgick även detta år och framför allt koncentrerades på fiskgjusen. Stationens sammanlagda märksomma blev 1 878 fåglar, varav huvuddelen låg på rörsångare och skrattnås. Några återfynd av vidare intresse har inte inkommit under 1979.

Året 1979 bjöd som vanligt på ett flertal celebra fågelbesök. Till de mera anmärkningsvärda hörde den ägretthäger, som under två månader på hösten lät sig beskådas, det första och andra fyndet av ringand vid sjön samt en vitvingad tärna som gjorde häckförsök i blandpar med en svarttärna.

Bland de mera regelbundna fåglarna vid Tåkern hade brunhökarna (43 par), kornknarren (9 hanner hörda), vakteln (5 hanner hörda), småfläckiga sumphönan (18 hanner hörda), kärrensångaren (12 hanner hörda) och rosenfinken (minst 20 ex), rekordår. Trastsångaren blev för första gången – inom ramen för "Projekt vass" föremål för intensivstudier, vilket gav imponerande resultat: 66 hanner höll revir och 17 bofynd gjordes. Dessutom märktes 73 ex – se ovan! Skäggesen, "Tåkernfågeln" framför andra, decimerades enormt av vargavintern, vilket som nämnts återspeglas i ringmärkningsprotokollen. Även häckningsresultatet för de återstående paren blev dåligt varför stammen för närvarande är mycket svag. Turturduvan är numera en tämligen allmän fågel vid Tåkern och det är troligen bara en tidsfråga innan häckning kan påvisas. Negativ är den svarthalsade doppingens utveckling. Arten är ytterst fåtalig just nu. Svarttärnekolonin misslyckades under 1979 för andra året i rad med sin häckning!

Stationens årsrapport för 1979 är klar. Medlemskap i föreningen kan erhållas genom att 30:- sätts in på fältstationens pg 26 34 96-2.

Göran Bergengren